

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä maaliskuuta 2011

213/2011

Maa- ja metsätalousministeriön asetus satovahinkojen korvaamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä maaliskuuta 2011

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (1214/2000) sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 13 §:n, sellaisena kuin se on laissa 428/2007, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (1214/2000), jäljempänä *satovahinkolaki*, sekä satovahinkojen korvaamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (297/2008), jäljempänä *satovahinkoasetus*, nojalla myönnettävien satovahinkokorvausten määräytymisestä ja korvausten käsittelyssä ja maksamisessa noudatettavasta menettelystä.

2 §

Laadullinen vahinko

Satovahinkolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla laadullisella vahingolla tarkoitetaan jonkin mainitun pykälän 1 momentissa mainitun vahinkotekijän sadolle laajalla alueella aiheuttamaa satovahinkoarvioinnin yhteydessä havaittavissa olevaa vahinkoa, jonka johdosta:

1) nurmisiementen itävyys alenee siten, että ne eivät täytä siemenkauppalaan (728/2000) 4 §:n nojalla säädettyjä vaatimuksia; tai

2) syntyy sadon kauppakuntoisuuteen tai käyttökelpoisuuteen vaikuttava homevaurio.

3 §

Korvauksen saajat

Jos maa- tai puutarhataloutta harjoitetaan satovahinkolain 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, yhden viljelijän, yhtiömiehen, jäsenen tai osakkaan on täytettävä satovahinkolain 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettut ehdot sekä harjoitettava maa- tai puutarhataloutta siten, että

1) hän osallistuu henkilökohtaisesti maatalouden tai puutarhatalouden harjoittamiseen itse työtä tekemällä; ja

2) hän on henkilökohtaisesti verovastuussa toiminnasta tuloverolain (1535/1992) 9 §:ssä ja yhtymien sekä kuolinpesien osalta lisäksi 15—17 §:ssä säädettyllä tavalla.

4 §

Paikkakunnan tavanomainen viljelytapa

Satovahinkolain 4 §:n 4 momentissa korvauksen maksamisen edellytykseksi säädettyllä paikkakunnan tavanomaisella viljelytavalla tarkoitetaan sitä, että:

1) peltoa muokataan ja lannoitetaan tarkoituksenmukaisella tavalla;

2) kylvö tai istutus tehdään niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto;

3) kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta;

4) viljelyssä käytetään käyttötarkoitukseen, alueelle ja lohkolle soveltuvia kasvilajeja ja -lajikkeita;

5) viljelyssä käytetään laadultaan ja määrältään riittävää siemen- tai taimimäärää;

6) kasvinsuojelusta on huolehdittu tarkoituksenmukaisella tavalla ja hukkakauran saastuttamalla peruslohkolla on huolehdittu hukkakauran torjunnasta joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä hukkakauran torjunnasta annetun lain (185/2002) mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti antamaa hukkakauran torjuntaohjetta tai torjuntasuunnitelmaa noudattaen;

7) lohkon kasvukunto mahdollistaa korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottamisen;

8) huolehditaan asianmukaisesta kasvinvuorottelusta;

9) kun korjuu on mahdollista, korjuu tapahtuu kasvin tavanomaisena korjuuajana;

10) herukkapensaiden kasvutiheyden on oltava vähintään 2200 pensasta hehtaarilla;

11) herukan asianmukainen hoitoleikkaus on suoritettu vähintään kolmen vuoden välein;

12) satovahinkoasetuksen 3 §:n 16—22 kohdassa tarkoitettujen kasvien ja tarhaherneen viljelyssä on tarvittaessa suoritettu asianmukainen keinokastelu ja hallantorjunta;

Raiviolla viljelyn katsotaan täyttävän satovahinkolain 4 §:n 4 momentissa säädetyn paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan vaatimukset aikaisintaan kolmantena kasvukautena.

5 §

Herukan ikävaatimukset

Satovahinkokorvausta voidaan maksaa musta- ja viherherukalle aiheutuneesta vahingosta toisena istutusvuoden jälkeisenä kasvuvuotena. Puna- ja valkoherukalle aiheutuneesta vahingosta satovahinkokorvausta voidaan maksaa kolmantena istutusvuoden jälkeisenä kasvuvuotena.

Jos herukkakasvusto on uudistettu alasleikkaamalla, satovahinkokorvausta ei makseta tälle alasleikkausvuotena eikä sitä seuraavana

vuonna aiheutuneesta vahingosta tai, jos alasleikkaus on tehty syksyllä, leikkaamista seuraavina kahtena vuotena aiheutuneesta vahingosta.

Jos herukkakasvustoa ei ole uudistettu alasleikkaamalla, satovahinkokorvausta ei makseta yli 15-vuotiaalle herukalle aiheutuneesta vahingosta. Yli 20-vuotiaalle herukalle aiheutuneesta vahingosta satovahinkokorvausta ei makseta, vaikka herukkakasvusto olisi uudistettu alasleikkaamalla.

6 §

Korvauksen maksamisen yleinen edellytys

Satovahinkokorvausta voidaan maksaa ainoastaan sille kasville ja sille käyttötarkoitukselle aiheutuneesta vahingosta, jotka on ilmoitettu kasvukautta ja viljeltyä lohkoa koskevassa tukihakemuksessa.

Satovahinkokorvauksen perusteena olevan vahinkoalan ulkopuolelle tavanomaisen viljelytavan noudattamatta jättämisen tai muun syyn vuoksi jääneet pinta-alat otetaan mukaan normisadon laskemisessa käytettyyn pinta-alaan.

7 §

Satovahinkojen arviointi

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on arvioitava sen vahingon suuruus, jonka satovahinkolain 2 §:ssä tarkoitettu vahinkotekijä on aiheuttanut. Tämän asetuksen 2 pykälässä tarkoitettujen laadullisten vahingon toteamiseksi satovahinkokorvauksen hakijan on toimitettava sadon laadun osoittavat analyysitodistukset kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Jos muiden kuin satovahinkolain 2 §:ssä säädettyjen vahinkotekijöiden havaitaan aiheuttaneen viljelmälle vahinkoa, tiedot myös niistä on merkittävä arviointiasiakirjoihin. Myös vahinkotekijät ja vahingon laajuus on arvioitava.

Jos samalla kasvulohkolla on tapahtunut sekä satovahinko että muu sadon määrään tai laatuun vaikuttava vahinko, satovahinkoa arviointia ei oteta huomioon tätä muuta vahinkoa.

8 §

Arviointimaksut ja korvaukset

Satovahinkojen viljelmäkohtaisesta arvioinnista kunta voi periä satovahinkokorvauksen hakijalta maksun, jonka suuruus on enintään 20 euroa arviointikerralta ja tämän lisäksi enintään kaksi euroa kultakin alueen alkavalta hehtaarilta.

Kunta hyväksyy satovahinkojen arvioinnissa käytetyn neuvontajärjestön laskun, minkä jälkeen lasku lähetetään Maaseutuvirastoon.

Satovahinkojen arvioinnissa käytettävästä asiantuntija-avusta korvausta voidaan maksaa seuraavasti:

1) tehtävään käytetyltä ajalta tuntipalkkiota enintään 50 euroa; ja

2) matkakustannusten korvauksena enintään kulloinkin voimassa olevan verovapaista matkakustannusten korvauksista annetun verohallituksen päätöksen mukaan verosta vapaaksi katsottavan korvauksen enimmäismäärä.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2011.

Tällä asetuksella kumotaan satovahinkojen korvaamisesta 20 päivänä toukokuuta 2008 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (331/2008) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 10 päivänä maaliskuuta 2011

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Vanhatalo